

Gods liefde uitdelen

Allie B. (12), Kentucky (VS)

Kort geleden is ons gezin naar Kentucky verhuisd. Ik vond het echt erg, want ik moest al mijn vrienden en familieleden achterlaten. Kentucky was heel anders dan wat ik gewend was. De eerste keer dat we naar de kerk gingen, zag ik dat er niet veel mensen waren. Toen ik besepte hoe klein mijn gemeente was, besloot ik om daar niet negatief over te denken, maar er iets aan te doen.

De volgende dag gingen mijn moeder en ik naar de winkel. Voor we de deur uitliepen, pakte ik een stapel uitdeelkaartjes. In de winkel pakte ik een snoepreep en liep naar de kassa. De caissière scande de reep en gaf die toen aan mij. Ik gaf hem haar weer terug. Ze snapte het niet en zei: 'Je hebt hier net voor betaald, hoor.'

Ik zei: 'Dat weet ik, maar dit is een cadeautje voor jou.' Toen legde ik een uitdeelkaartje bij de reep. Ze glimlachte en bedankte me. Ze keek op de achterkant van het uitdeelkaartje, waar ik 'Iedereen is een kind van God' had geschreven. Ik ging heel blij weg, want ik wist dat ik iets goeds had gedaan, ook als ze geen lid van de kerk werd.

Later die dag bedacht ik dat ik de rest van de uitdeelkaartjes bij de kassa had laten liggen! De volgende keer dat we in de winkel kwamen, ging ik naar de kassa om te vragen of ze er nog lagen. Toen zag ik iets wat me stil deed staan. Ongeveer vijf van de kassa's hadden uitdeelkaartjes met 'Iedereen is een kind van God' erop. De caissière had ze uitgedeeld! Ik was zo blij met wat ik had gedaan. ■

